

Vstaň, k nám pojď!
Kdekdo chodí s klidem spát a oddává se snům
nemusí se spánku bát, nezahltí ho dům
se spoustou stínů v pokojích jež tancem svým děsí
a s hlasy které volají s tak hořkou příměsí
Vstaň, k nám pojď! Vstaň, k nám pojď!

Měsíc zvolna přibývá, pyšní se jeho zář
deprese vánek ovívá, pokříví tvoji tvář
a z nadčasových dimenzí je magnetismus znát
to svaly tvoje probouzí a začíná je rvát
Vstaň, k nám pojď! Vstaň, k nám pojď!

Půlnoc, ta černá bestie, když se tvý krve napije
na kraji propasti řve za mnou

Snad je to vlivem měsíce, že táhne mě to vem
i vzduch je tichem prosycen, to dokáže jen sen
a těsně před probuzením mám realitu znát
však jen na pouhý okamžik, než následuje pád.

Půlnoc, ta černá bestie, když se tvý krve napije
na kraji propasti řve za mnou